

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiver om omarbejdelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts 2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag

KOM(2004) 486 endelig — 2004/0155 og 2004/0159 (COD)

(2005/C 234/02)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 13. september 2004 under henvisning til EF-traktatens artikel 95 at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug, som udpegede Guido Ravoet til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 14. februar 2005.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 415. plenarforsamling den 9.-10. marts 2005, mødet den 9. marts, følgende udtalelse med 124 stemmer for og 1 imod:

1. Forslagets indhold og rækkevidde

1.1 Den 14. juli 2004 offentliggjorde Kommissionen forslaget til direktiv⁽¹⁾ om omarbejdelse af det andet kapitalkravsdirektiv (93/6/EØF) og det konsoliderede bankdirektiv (2000/12/EF). Direktivet skal iværksætte den nye Basel-rammeaftale (international konvergens om kapitalforanstaltninger og kapitalstandarder) i Den Europæiske Union. Direktivet om omarbejdelse vil blive betegnet som kapitalkravsdirektivet (KKD) i dette dokument.

1.2 KKD skal gælde for alle kreditinstitutter og investeringselskaber, som er aktive i EU. KKD's mål er at tilvejebringe en stærkt risikofølsom ramme for bankvirksomhed i Europa. Det vil tilskynde pengeinstitutsektoren til over tid at konvergere hen imod stærkt følsomme risikomålingsmetoder i kraft af avanceret teknologi og investering i medarbejderuddannelse. Det vil øge forbrugerbeskyttelsen, styrke den finansielle stabilitet og fremme det europæiske erhvervslivs konkurrenceevne på verdensplan ved at skabe et solidt grundlag for virksomhedernes ekspansion og innovation gennem omallokering af kapital.

1.3 KKD er det lovgivningsinstrument, som i EU benyttes til at iværksætte den nye Basel-rammeaftale, som er udarbejdet af Basel-komiteén for banktilsyn. Basel-komiteén blev oprettet i 1974 af G10-landenes centralbankdirektører. De aftaler, som Basel-komiteén offentliggør, er ikke juridisk bindende, men har til formål at tilvejebringe en fælles tilsynsramme, som skal ansøre til konvergens hen imod fælles metoder og skabe et ensartet grundlag for internationalt aktive pengeinstitutter.

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/internal_market/regcapital/index_en.htm.

1.4 Baselkapitalaftalen (Basel I) blev offentliggjort i 1988, og i 1999 begyndte man at opdatere aftalen som følge af den hastige udvikling i risikostyringsstrategier i 1990'erne. Resultaterne af dette arbejde var International Convergence of Capital Measures and Capital Standards^(?), som blev offentliggjort i juni 2004 (kaldet den nye Basel-rammeaftale).

1.5 Den nye Basel-rammeaftale er opdelt i tre dele, som i daglig tale kaldes de tre søjler. Søjle I indeholder minimumskapitalkrav for kredit- og markedsrisiko samt operationel risiko. Institutterne kan vælge mellem forskellige mere eller mindre avancerede metoder. Søjle II er tilsynsprocessen, som gennemføres i en aktiv dialog mellem institutterne og tilsynsmyndigheden med det formål at sikre, at der foreligger solide interne processer til vurdering af kapitalkravene i forbindelse med koncernens risikoprofil. Ifølge søjle III skal institutterne give markedet oplysning om deres kapitaludgifter. Søjle III betegnes ofte som markedsdisciplin, da offentliggørelse vil tilskynde til bedste praksis og øge investorernes tillid.

1.6 Pengeinstitutter og investeringselskaber kan vælge mellem flere metoder til måling af både kreditrisiko og operationel risiko og til at mindske kreditrisikoen. Formålet er at sikre, at rammen er afpasset formålet, og at der findes incitament for mindre institutter til at gå over til mere avancerede metoder. De avancerede metoder er kostbarere at iværksætte, fordi de bygger på interne modeller, som institutterne har valgt. Imidlertid er de mere risikofølsomme og resulterer derfor i lavere kapitaludgifter.

^(?) <http://www.bis.org/publi/bcbs107.pdf>.

Søjle 1		Kreditrisiko		Operational risiko	Søjle 2	Søjle 3
	Interne modeller	Avanceret intern rating-metode (AIRBA)	Avanceret kreditrisiko-styring	Avanceret metode (AMA)		
	Standard-metoder	Grundlæggende intern rating-metode (FIRBA)	Standard-kreditrisiko-styring	Standard-metode (STA)		
Standardmetode (STA)		Basismetode (BIA)				

2. Generelle bemærkninger

2.1 KKD er det lovgivningsværktøj, som iværksætter den nye Basel-rammeaftale i EU. Kommissionen har lavet et udkast til direktiv, som i store træk ligger på linje med Basel-reglerne, men med højde for EU's særlige forhold. Det er afgørende vigtigt at skabe en høj grad af parallelisme mellem Basel-rammeaftalen og EU's regler for at sikre, at europæiske pengeinstitutter kommer til at stå på lige fod i konkurrencen med banker i andre områder, som også gennemfører rammeaftalen.

2.2 En afgørende forskel mellem KKD og Basel-rammeaftalen består i, at reglerne skal gælde for samtlige kreditinstitutter og investeringsselskaber i EU. Basel-rammeaftalen sigter på internationalt aktive banker. Det udvidede anvendelsesområde, som Kommissionen lægger op til, er til gavn for både indskydere og låntagere i EU. Et velstyret og velkapitaliseret banksystem vil gøre det muligt for bankerne fortsat at foretage udlån igennem hele konjunkturforløbet. Dette vil medføre større stabilitet i banksektoren.

2.3 Fordelene for pengeinstitutterne i EU samt for erhvervslivet og forbrugerne i EU vil kun blive holdbare, hvis direktivet er smidigt nok til at holde trit med udviklingen i erhvervslivets praksis, markederne og tilsynsbehovet. Dette er nødvendigt for at kunne beskytte både indskyderes og låntageres interesser og for at sikre, at EU bevarer sit ry som et marked med bedste praksis.

2.4 Kommissionens metode, som består i at fastlægge blivende principper og mål i artiklerne i omarbejdsdirektivet

og tekniske bestemmelser i bilagene, som skal kunne ændres via komitologiproceduren, er et effektivt middel til at opnå den nødvendige smidighed.

3. Særlige bemærkninger

Udvalget udtrykker tilfredshed med den høje kvalitet af Kommissionens direktivforslag. Der er et begrænset antal spørgsmål, som udvalget mener bør tages op. Kvaliteten af lovoplægget er en følge af høringsprocessens hidtil uhørte omfang, herunder medvirken i Basel-komiteéns konsekvensundersøgelser, som Kommissionen har gennemført under arbejdet med at omsætte Basel-reglerne til EU-lovgivning. Som repræsentativt organ for det organiserede civilsamfund i EU udtrykker EØSU tilfredshed med denne udvikling og opfordrer med-lovgiverne til fortsat at indlemme markedsdeltagernes synspunkter i EU's lovgivningsproces.

3.1 Konsekvenser for mindre kreditinstitutter i EU

3.1.1 Udvalget vurderer, at rækkevidden af Kommissionens direktivforslag er korrekt og at oplægget vil blive til gavn for samtlige forbrugere og virksomheder i EU. Endvidere vurderer udvalget, at kreditinstitutter af enhver størrelse vil drage fordel af de reviderede regulerende kapitalregler. Kommissionens oplæg udgør en fornuftig balance mellem incitamenter til mindre institutter til at gå over til mere avancerede metoder over tid og tilvejebringelse af en afpasset ramme, hvor der tages hensyn til mindre kreditinstitutters begrænsede ressourcer.

3.1.2 Kommissionens oplæg indbefatter tillige Basel-komiteens skridt til at nedbringe regelbyrden i forbindelse med udlån til små og mellemstore virksomheder (SMV). Disse ændringer (som beskrives nærmere i det følgende i afsnittet om konsekvenserne for små og mellemstore virksomheder) vækker fortrøstning hos udvalget, som ellers ville have været bekymret for, at den nye ramme ville have medført en øget konsolidering i den europæiske banksektor og reduceret forbrugernes valgmuligheder. I den forbindelse ser udvalget også med fortrøstning på, at PWC-konsekvensundersøgelsen fra april 2004⁽³⁾ konkluderer, at direktivet ikke kan forventes at få større indvirkning på konkurrencen i sektoren, forudsat det gennemføres konsekvent i hele EU.

3.2 Konsekvenser for forbrugerne

Den finansielle stabilitet og større risikofølsomhed, som de nye regler indebærer, vil komme forbrugerne til gavn igennem øget tillid til det finansielle system og en stærkt reduceret systemisk risiko. Ifølge PWC-konsekvensundersøgelsen vil overgangen til en mere risikofølsom ordning nedbringe den samlede bankkapital, hvilket atter vil udløse en mindre forbedring af BNP i EU. En bedre målretning af kapital i økonomien vil medvirke til at gennemføre EU's bredere økonomiske og sociale mål.

3.3 Konsekvenser for små og mellemstore virksomheder (SMV'er)

3.3.1 Udvalget udtrykker tilfredshed både med ændringerne i rammeaftalen, som sigter på at imødegå konsekvenserne af udlån til SMV'er, og med Kommissionens indarbejdning af disse ændringer i de europæiske rammebestemmelser. I særdeleshed bemærker udvalget:

- at der er tale om en reduktion i kapitalforrentningskravene ved lån til mindre virksomheder i kraft af en udglatning af retail-kurven,
- at nogle banker behandler deres SMV-eksponering som retail-eksponering, og at de nu kan styre denne eksponering på et samlet grundlag som led i deres retail-portefølje,
- at Basel-komiteén har ophævet granularitetskravene for lån til mindre virksomheder, så flere banker kan nyde godt af fortrinsbehandling, og
- at der er tale om en bred anerkendelse af sikkerhedsstillelse og garantier i de nye rammebestemmelser.

3.3.2 Udvalget udtrykker tilfredshed med resultaterne af den tredje kvantitative konsekvensundersøgelse (QIS3). QIS3 har påvist, at bankernes kapitaludgifter for lån til SMV, som indgår i virksomhedsporteføljen, vil forblive stort set stabile for de banker, som anvender standardmetoden til kreditrisikomåling, og vil falde med gennemsnitligt 3 %-11 % for banker, der

⁽³⁾ PriceWaterhouseCoopers blev af Kommissionen bestilt til at gennemføre en undersøgelse af direktivforslagets finansielle og makroøkonomiske følger.

benytter interne rating-metoder (IRB). Kapitaludgifterne for SMV-eksponering, der indgår i retail-porteføljen, vil falde med gennemsnitligt 12 %-13 % ved anvendelse af standardmetoden (STA) og op til 31 % ved anvendelse af den avancerede interne rating-metode (AIRBA).

3.4 Ophævelse af nationale skønsmuligheder i EU

Konsekvent anvendelse af velafpassede tilsynsregler fra medlemsstatens side vil medføre både et solidt forsigtigheds-tilsyn og tilgodesede målene for det indre marked. De nationale skønsbeføjelser, som der lægges op til i kapitalkravsdirektivet, er så mange og omfattende, at de vil underminere en konsekvent gennemførelse. Det er udvalgets faste overbevisning, at nationale skønsbeføjelser som udgangspunkt bør ophæves i løbet af et nærmere fastlagt tidsrum, og det udtrykker tilfredshed med det arbejde, som Den Europæiske Banktilsyns-komité (CEBS) udfører på dette område. Der findes en række nationale skønsbeføjelser, som i høj grad kan forvride det indre marked for internationale bankkoncerner, og som vil medføre ustabilitet i det finansielle system. Dette vil derfor reducere de overordnede rammebestemmelers fordele for indskydere og låntagere i EU, idet kreditomkostningerne vil blive større, og valget af finansielle produkter vil blive begrænset.

3.4.1 Kapitalkravenes anvendelsesniveau

3.4.1.1 Ifølge direktivets artikel 68 skal kreditinstitutter efterleve kravene til egenkapital for de enkelte selskaber inden for koncernen. Artikel 69, stk. 1, giver fortsat medlemsstaterne beføjelser til at tilsidesætte dette krav og anvende regler på et konsolideret grundlag for kreditinstituttet og dets datterselskaber i samme medlemsstat, forudsat koncernen som helhed opfylder nogle stringente betingelser. Denne mulighed for en skønsbaseret undtagelse vil resultere i ulige konkurrencevilkår medlemsstaterne imellem for internationalt aktive bankkoncerner. Udvalget anser ikke dette for at være foreneligt med det indre marked.

3.4.1.2 Hvis en medlemsstat vælger at operere med krav for individuelle kreditinstitutter, vil tilsynsmyndighedens mulighed for at forstå en bankkoncerns risikoprofil endvidere blive undermineret. En begrænsning af det konsoliderede tilsyn til kun at omfatte datterselskaber inden for samme medlemsstat som moderinstitutionen vil have tilsvarende virkning. Derfor bør det være hovedregelen, at tilsyn gennemføres på konsolideret grundlag inden for EU, forudsat at kreditinstitutterne opfylder betingelser, som skal sikre, at egenkapitalen er passende fordelt mellem moderselskabet og dets datterselskaber.

3.4.2 Koncernintern eksponering

3.4.2.1 Medlemsstaterne har beføjelse til at fastsætte risikovægtning for koncernintern eksponering. Dette alternativ giver medlemsstaterne lov til at anvende en nulvægtning på risikoeksponering i forholdet mellem et kreditinstitut og dets moderselskab og mellem et kreditinstitut og dets datterselskab eller et datterselskab af moderselskabet. For at kunne opnå nulvægtning skal modparten være etableret i samme medlemsstat som kreditinstituttet. Udvalget vurderer, at en nulvægtning er den korrekte afspejling af den koncerninterne risikoeksponering. Den skønsbaserede metode kunne føre til, at det vil blive krævet, at kreditinstitutter i nogle medlemsstater hensætter kapital til dækning af den koncerninterne risici, uden at der består en forsigtighedsbaseret begrundelse herfor.

3.4.2.2 En begrænsning af nulvægtning til kun at gælde for modparter inden for samme medlemsstat kunne være uforenelig med det indre marked. Den koncerninterne risikoeksponering, som gælder for modparter i en anden medlemsstat, har samme risikoprofil som eksponering i forbindelse med modparter inden for samme medlemsstat. En nulvægtning af risikoen bør som hovedregel anvendes for koncernintern risikoeksponering, når der er tale om modparter inden for EU.

3.4.3 Avanceret målmetode for operationel risiko (AMA)

3.4.3.1 Basel-komiteén for banktilsyn definerer operationel risiko som »risikoen for direkte eller indirekte tab som følge af ufyldstgørende eller fejlslagne interne processer, svigt hos mennesker og systemer eller eksterne begivenheder«. Den operationelle risikovægtning i den nye Basel-rammeaftale indføres for første gang, og de finansielle institutioner er derfor nødt til at udvikle nogle helt nye systemer til måling af den operationelle risiko. Som ovenfor anført kan der vælges mellem flere metoder til måling af den operationelle risiko. Den avancerede målmetode forudsætter, at bankerne udvikler interne målmodeller, som skal godkendes af de kompetente myndigheder. De europæiske finansielle institutioner har investeret massivt i udvikling af disse systemer på koncernbasis og har afpasset målingen af den operationelle risiko efter de aktivitetsområder, de arbejder på.

3.4.3.2 Ifølge artikel 105, stk. 4, har medlemsstaterne beføjelse til at tillade kreditinstitutter at opfylde kriterierne for brug af den avancerede målmetode for operationel risiko på topniveau inden for EU-koncernen. Anvendelse af AMA på konsolideret koncernniveau inden for EU ligger på linje med den aktivitetsbaserede metode for styring af den operationelle risiko, som den europæiske banksektor har indført. Hvis bankerne ikke formår at overholde kravene på EU-koncernniveau, vil det

være umuligt at vurdere koncernens operationelle risikoprofil nøjagtigt. Kravene bør opfyldes af moderinstitutionen og dens datterselskaber set under ét, hvis koncernen kan påvise, at der er tale om en passende fordeling af den operationelle risikokapital på hele koncernen.

3.4.4 Risikoeksponering for institutter ifølge standardmetoden for kreditrisiko

Sideløbende med den nye Basel-rammeaftale har medlemsstaterne beføjelse til at operere med den ene af de to metoder til fastlæggelse af risikovægtningen for eksponering vedrørende institutioner (Bilag VI, punkt 26-27 og 28-31). Den metode, som finder anvendelse på et kreditinstitut, afhænger snarere af nationaliteten end af forsigtighedshensyn. Kreditinstitutter, som er aktive på tværs af grænserne, kan være omfattet af en helt anden behandling end konkurrenter, der er aktive på det samme marked. Dette ville være uforeneligt med målene med det indre marked. Derfor bør der anvendes én enkelt tilgang i hele EU.

3.4.5 Løbetidstilpasning

Sideløbende med den nye Basel-rammeaftale har medlemsstaterne beføjelse til at lade formlen med reel løbetid (punkt 12, del 2, Bilag VII) for kreditinstitutter under den avancerede interne rating-metode gælde for institutter under den grundlæggende metode. Formlen vedrørende den reelle løbetid bringer målingen af kapitalforrentningen for kortsigtede produkter bedre på linje med deres faktiske risikoprofil. Kreditinstitutter, som er aktive på tværs af grænserne, kan være omfattet af en helt anden behandling end konkurrenter, der er aktive på det samme marked. Også her mener udvalget, at dette vil være uforeneligt med målene med det indre marked. De nationale skønsbeføjelser bør ophæves, så alle kreditinstitutter, der anvender den grundlæggende interne rating-metode, behandles ens.

3.5 Tilsynssamarbejde, sølje II og III

3.5.1 Udvalget er enig med Kommissionen i, at de stadig stigende grænseoverskridende aktiviteter i EU og centraliseringen af risikostyring i grænseoverskridende koncerner øger behovet for bedre koordinering og samarbejde mellem nationale tilsynsmyndigheder i EU. Når myndigheden for konsolideret tilsyn tildeles en anerkendt rolle i forslaget til direktiv, betyder det, at de nationale kompetente myndigheders rolle respekteres, og at institutterne skal henvende sig til én enkelt myndighed, hvor de f.eks. kan anmode om godkendelse af den interne rating-metode for kreditrisiko og den avancerede metode for operationel risiko.

3.5.2 Udvalget mener, at modellen med en myndighed for konsolideret tilsyn bør udvides til både tilsynsrevisionsprocessen under søjle 2 og oplysningskravene under søjle 3. For begge søjlers vedkommende bør konsolideringen foretages på topniveau i hver enkelt koncern i EU. Hvis søjle 2 og 3 finder anvendelse på individuelt plan, vil de ikke afspejle hele koncernens risikoprofil. For så vidt angår tilsynsrevisionsprocessen under søjle 2 ville dette føre til, at datterselskaber inden for en koncern udsættes for inkonsekvent tilsyn i EU, og målet om at forbedre forståelsen af koncernens risikoprofil vil blive bragt i fare. Dette ville ikke være i hverken indskyderes eller låntageres interesse. Hvis søjle 3 ikke finder anvendelse på koncernniveau, vil oplysningspligten ikke bibringe investorerne en bedre forståelse af hele koncernens finansielle sundhedstilstand.

3.6 Behandling af investeringsselskaber

Udvalget udtrykker tilfredshed med, at investeringsselskaber medtages i EU's rammebestemmelser. Dette er vigtigt af hensyn til stabiliteten i det europæiske finansielle system, som bliver stadig mere afhængigt af resultaterne på de finansielle markeder. Udvalget mener, at kreditinstitutter og investeringsselskaber i de tilfælde, hvor de udsættes for samme risici, så vidt muligt bør omfattes af de samme bestemmelser.

3.7 Offentliggørelse af tilsyn

Udvalget kan fuldt ud støtte, at der i direktivforslaget indføres en ordning med offentliggørelse af tilsyn. Dette vil anspore til konvergens i det indre marked og til debat om eventuelle ændringer, som måtte være nødvendige i EU's kapitalkravsbestemmelser. Dette vil også være med til at sætte fingeren på væsentlige forskelle ved direktivets iværksættelse. Skabelse af ensartede konkurrencevilkår i hele EU er i både bankers og forbrugeres interesse.

3.8 Trading Book-revision (handelsbeholdning)

Basel-komiteén er sammen med International Organisation of Securities Commissions (IOSCO), som er det internationale organ, der samarbejder om reguleringen af de finansielle markeder, ved at foretage en revision af modpartsrisikoen og Trading Book-spørgsmål (*). EØSU udtrykker alt i alt tilfredshed med, at Kommissionen vil sikre, at resultaterne af Trading Book-revisionen afspejles i direktivet, inden det implementeres. Udvalget er enig i, at arbejdet med dobbelt misligholdelse og modpartsrisiko bør færdiggøres hurtigst muligt og indskrives i

(* Finansielle institutioner opererer med to hovedkategorier for deres aktiver, »banking book« og »trading book«. De fleste mellem- og langfristede transaktioner bogføres over banking book (lån, indskud, osv.), mens trading book (handelsbeholdning) er en oversigt over kortsigtede finansielle instrumenter, som en institution besidder i sin egenskab af dealer. Investeringsbanker placerer stort set samtlige deres finansielle instrumenter i trading book. Grænsen mellem Banking Book og Trading Book er aldrig blevet formelt lagt fast.

direktivet ved brug af de lovgivningsredskaber, som Kommissionen har til sin rådighed. Imidlertid er spørgsmålet om grænsen mellem Trading Book og Banking Book overmåde teknisk og bør ikke behandles forhastet. En ufuldstændig behandling af dette afgørende spørgsmål vil kunne få negative konsekvenser for de europæiske investorer i fremtiden. Udvalget henstiller, at spørgsmålet behandles mere indgående, og at det indarbejdes i EU-lovgivningen på et senere tidspunkt.

3.9 Gennemførelsesfrister

Udvalget mener, at direktivets gennemførelsesfrister bør være 1. januar 2007 i stedet for 31. december 2006 for standardmetoden og 1. januar 2008 i stedet for 31. december 2007 for de avancerede metoder. Kravet om at gennemføre direktivet pr. 31. december ville medføre byrdefulde rapporteringskrav.

3.10 Konjunkturpåvirkning

Der hersker bekymring for, at de nye rammebestemmelser vil få procykliske virkninger. Dette ville medføre, at bankerne begrænser deres udlån på et tidspunkt med økonomisk afmatning, fordi der kræves mere kapital som følge af det mere risikable lånemiljø. Selv om begrænsninger i låneadgangen i perioder med spændinger er uundgåeligt, ville en forøgelse af disse begrænsninger kunne forværre recessionstendenser i økonomien. Udvalget udtrykker stor tilfredshed med, at kapitalkravsdirektivet nødvendiggør en »stress-testning« over hele konjunkturforløbet. Intentionen om at holde øje med rammebestemmelsernes procykliske virkninger ved hjælp af hvert-andetårige rapporter, som Kommissionen skal udarbejde og forelægge Europa-Parlamentet og Rådet, er det minimum af indsats, som bør udføres med hensyn til de procykliske virkninger.

3.11 IFRS's konsekvenser for kapitalkrav

3.11.1 IFRS-regnskaber indeholder oplysninger af høj kvalitet, der som regel er pålidelige. De bør derfor danne udgangspunkt for fastlæggelsen af kapitalkravene. Anvendelse af IFRS som udgangspunkt for behandlingen af kapitalgrundlaget er også med til at skabe ensartede konkurrencevilkår blandt institutioner og øger sammenligneligheden. Hvis der er tale om en høj grad af konsistens mellem IFRS og bestemmelserne om kapitalgrundlag, vil man endvidere formentlig kunne undgå tvivl blandt markedsdeltagerne, ligesom interne procedurer vil blive lettere og mere omkostningseffektive.

3.11.2 Udvalget mener, at konvergens mellem de to regelsæt ideelt set skulle sætte banker i stand til fortsat at operere med ét enkelt sæt tal og ét enkelt grundlag for alle krav til finansiel og lovpligtig indberetning. Dog vil tilsynsmyndighederne muligvis indtage en anden holdning under særlige omstændigheder, især hvis regnskabsstandarderne ikke giver et fyldestgørende billede af risikoeksponeringen. Tilsynsmyndighederne er derfor nødt til at foretage nogle justeringer i regnskabsresultaterne. Hvis et eller flere af målene i de nye rammebestemmelser om kapitalgrundlag blev bragt i fare som følge af fastsættelsen af regnskabsnormer, vil der blive behov for korrigerende tilsynsregler (»prudential filters») for at kunne vurdere kapitalgrundlaget. Af operationelle årsager bør disse justeringer, de såkaldte Regulatory Accepted Accounting Principles, begrænses til vigtige poster.

3.11.3 På denne baggrund udtrykker udvalget tilfredshed med det filter, som Kommissionen indfører i artikel 64, stk. 4, i direktivforslaget i overensstemmelse med Basel-komiteéns holdning. Udvalget udtrykker også tilfredshed med CEBS's igangværende arbejde med at udforme »prudential filters«.

Bruxelles, den 9. marts 2005

4. Konklusion

4.1 Direktivforslaget er i øjeblikket til førstebehandling i Ministerrådet og Europa-Parlamentet. Udvalget mener, at hovedvægten nu bør lægges på at nå frem til en aftale om et smidigt direktiv, som er konsistent med Basel-rammeaftalen og tilskynder til en konvergerende gennemførelse i hele EU.

4.2 Det er vigtigt, at direktivet vedtages relativt hurtigt, da man herved vil kunne høste fordelene ved sektorens investeringer i bedre risikostyringssystemer på 20 eller maksimalt 30 milliarder euro. En forsinket iværksættelse vil skade den europæiske banksektors konkurrenceevne på det globale marked. Dette vil ikke være i hverken de europæiske indskyderes eller låntageres interesse. Dog må lovgivningens kvalitet være det afgørende, og medlovgiverne bør tage højde for samtlige berørte parter synspunkter.

Anne-Marie SIGMUND

Formand for

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
